

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2306/2017
09.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Велинка Попов, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., Република ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић, адвокат из ..., ради утврђења права коришћења, права својине и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2607/17 од 10.08.2017. године, у седници већа одржаној 09.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог АА из Новог Сада изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2607/17 од 10.08.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду П 224/2016 од 01.06.2017. године одбачена је ревизија тужиоца изјављена 11.04.2017. године.

Апелациони суд у Новом Саду је решењем Гж 2607/17 од 10.08.2017. године одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење.

Против решења другостепеног суда, тужилац-противтужени је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може поднети.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 220/2014 од 04.02.2016. године одбијен је предлог за прекид поступка до правноснажног окончања поступка који

се пред Основним судом у Новом Саду води у предмету П 9948/09. Одбијен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог да се утврди да је био носилац права коришћења на земљишту у државној својини означеном као парцела број ... КО ... и права својине на помоћном објекту на наведеној парцели на дан 07.03.2008. године када је закључен купопродајни уговор Ов1. ... између продавца, овде тужиоца-противтуженог, и купаца ВВ и ГГ из ..., а право својине на наведеним непокретностима је стекао на основу куповине од тужене и одржаја, што је тужена дужна да призна и трпи, те је обавезан тужилац-противтужени да туженој исплати 250 евра, што представља новчану противвредност 500 ДМ на име остатка купопродајне цене за $\frac{1}{2}$ помоћног објекта наведеног у изреци пресуде. Одбијен је и противтужбени захтев тужене-противтужиље и одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Према новелираној одредби члана 403. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Према одредби члана 420. став 4. ЗПП, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена.

Имајући у виду изложено, ревизија тужиоца-противтуженог против другостепеног решења није дозвољена, јер не би била дозвољена ни ревизија против правноснажне пресуде да је овај спор мериторно окончан. Ово стога што је вредност предмета спора означена у тужби 450.000,00 динара, који износ је унет и у увод нижестепене пресуде, са којим захтевом је тужилац-противтужени правноснажно одбијен пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1762/16 од 15.06.2016. године.

Како вредност предмета спора од 450.000,00 динара не прелази цензус од 40.000 евра прописан за дозвољеност ревизије одредбом члана 403. став 2. ЗПП, ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена према цитираној одредби члана 420. став 4. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић